

Colegiul de Disciplină și Etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

HOTĂRÂRE nr. 3-50/21

mun. Chișinău

22 decembrie 2021

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președintele colegiului - Vladislav Guțan

Membrii colegiului - Marcel Cimbir

Victor Comerzan

Alexandru Lozan

Elena Cazacov

Oleg Televca

Pavel Țurcan

Examinând în ședința publică procedurile disciplinare înaintate de către Inspectorul din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Nicolae Tricolici, conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare ale Inspecției Procurorilor, împotriva ex-procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, ca rezultat al neîndeplinirii corespunzătoare a obligațiilor de serviciu, comiterea încălcărilor grave de lege și atitudine nedemnă care aduce atingere onoarei, integrității, prestigiului Procuraturii,

A CONSTATAT

Prin Decizia Inspectorului din Cadrul Inspecției Procurorilor, Nicolae Tricolici, din xx.xx.2020, a fost transmisă Colegiului de Disciplină și Etică spre examinare procedura disciplinară privind sesizarea Adjuncților Procurorului General, Ruslan Popov și Mircea Roșioru, privind faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către Procurorul XXXXXX, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și admiterea încălcărilor grave de lege.

Prin Decizia Inspectorului din Cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Leonid Demidov, din xx.xx.2020, a fost transmisă Colegiului de Disciplină și Etică spre examinare Procedura Disciplinară privind rezultatele verificării sesizării Inspecției Procurorilor cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către Procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, care a încălcat normele de Etică a Procurorilor.

Prin Decizia Inspectorului din Cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Nicolae Tricolici, din xx.xx.2020, a fost transmisă Colegiului de Disciplină și Etică spre examinare Procedura Disciplinară privind rezultatele verificării sesizării Adjunctului Procurorului General, Ruslan Popov, privind faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către Procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, admiterea încălcărilor grave de lege și atitudinea nedemnă care aduce atingere onoarei, integrității, probității profesionale,

prestigiului Procuraturii și care încalcă Codul de Etică al Procurorilor.

Prin Decizia Inspectorului din Cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Nicolae Tricolici, din xx.xx.2020, a fost transmisă Colegiului de Disciplină și Etică spre examinare Procedura Disciplinară privind rezultatele verificării sesizării Inspecției Procurorilor cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către XXXXXX, în cadrul emisiunii [...].

Prin Decizia Inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Nicolae Tricolici, din xx.xx.2021, a fost transmisă Colegiului de Disciplină și Etică spre examinare Procedura Disciplinară privind rezultatele verificării sesizării Procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ion Caracuian, cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către XXXXXX, la pornirea și instrumentarea cauzelor penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX.

Prin Dispoziția Președintelui Colegiului de Disciplină și Etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, Vladislav Guțan din xx.xx.2021, cauzele disciplinare în privința ex-procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, au fost conexe într-o singură procedură.

La xx.xx.2020, la Inspecția Procurorilor a Procuraturii Generale a fost înregistrată, conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției Procurorilor, sesizarea adjuncților Procurorului General, Ruslan Popov și Mircea Roșioru, care au solicitat tragerea la răspundere disciplinară a procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție XXXXXX și adjuncților procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și admiterea încălcărilor grave de lege în activitatea managerială pe segmentul urmăririi penale și cel judiciar.

Sesizarea în cauză a fost verificată de către Inspecția procurorilor separat în privința fiecărui procuror menționat în parte, ținând cont de responsabilitățile sale conform obligațiilor de serviciu.

Conform materialelor sesizării, în temeiul Dispoziției Procurorului General nr. xxxx din xx.xx.2019, cu privire la controlul activității Procuraturii Anticorupție, a fost supusă controlului activitatea Procuraturii Anticorupție pentru perioada xx.xx.2016- xx.xx.2019 pe segmentul judiciar și pe segmentul urmăririi penale.

Controlul efectuat a avut drept obiective verificarea eficienței activității procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, rolului managerial al procurorilor conducători, toate din perspectiva respectării drepturilor omului pe parcursul realizării urmăririi penale și actului de justiție.

Activitățile de verificare s-au desfășurat începând cu data de xx.xx.2019, cu deplasarea grupului de control la sediul procuraturii specializate

În debutul activităților de control al procuraturii specializate, procurorii implicați în efectuarea verificărilor au întâmpinat probleme de ordin major întru verificarea în ansamblu a activității acestei procuraturi, care rezultă din lipsa practic totală a evidenței activităților de bază, fapt ce contravine actelor normative ale Procuraturii și reprezintă încălcări grave.

În conformitate cu prevederile Ordinului Procurorului General nr. xxx din xx.xx.2016, prin care a fost aprobată Instrucțiunea privind rolul și atribuțiile conducătorilor subdiviziunilor Procuraturii Generale și a procurorilor teritoriali și

specializați în exercitarea și conducerea urmăririi penale, procurorii-șefi sunt obligați să asigure prin registre unice evidența permanentă a cauzelor/proceselor penale (10 registre):

- A cauzelor penale pornite de ofițerii de urmărire penală;
- A cauzelor penale pornite de procurori;
- Materialelor de refuz în începerea urmăririi penale pe care hotărârile au fost adoptate în baza propunerilor ofițerilor de urmărire penală;
- Cautelor penale prezentate procurorului cu propunerea de a pune persoana bănuită sub învinuire și deciziile adoptate de procuror;
- Persoanelor reținute și arestate;
- Cautelor penale parvenite la procuratură cu propunerile prevăzute de art.289 CPP;
- Terminarea urmăririi penale;
- Cautelor penale în care s-a dispus scoaterea persoanei de sub urmărire penală;
- încetarea urmăririi penale și/sau clasarea procesului penal;
- Cautelor penale în care urmărirea penală a fost suspendată condiționat;
- Cautelor penale expediate în judecată cu rechizitoriu sau cu ordonanță de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical;
- Cautelor penale în care urmărirea penală a fost suspendată.

În Procuratura Anticorupție s-a stabilit lipsa totală a acestor registre, cu excepția Registrului cauzelor pornite de procuror.

În așa situație nu a fost posibil de verificat completamente pe câte cauze penale real, de facto, s-a exercitat și condus urmărirea penală, câte persoane au fost reținute și din ele câte au fost arestate, câte din ele au fost scoase ulterior de sub urmărire penală.

La fel, nu s-a dus nici într-un mod evidența măsurilor speciale de investigații dispuse și autorizate.

Respectiv, în cadrul controlului nu a fost posibil de contrapus datele din rapoartele de activitate ale procuraturii specializate privind efectuarea controlului executării legilor de către organele care efectuează activitate specială de investigație cu datele reale, pentru a stabili cu certitudine câte măsuri speciale au fost efectuate, în privința la câte persoane, care a fost durata și legalitatea lor.

Reieșind din starea de fapt, rezultatele controlului, atitudinea conducerii procuraturii și procurorilor de rând (executori), s-a concluzionat că conducătorii acestei procuraturi specializate intenționat au dus fraudulos evidența astfel încât, în eventualitatea unui control, să nu poată fi depistate gravele abateri admise în activitate.

În cadrul controlului, au fost stabilite multiple cazuri de admitere de către procurorii în Procuratura Anticorupție a unor încălcări grave, care au rezultat ingerințe deosebit de serioase în drepturile fundamentale ale persoanelor.

Aceste încălcări, în majoritatea lor, s-au manifestat prin: pornirea neîntemeiată a urmăririi penale (în baza rapoartelor fără suport factologic și probatoriu, în lipsa prejudiciului determinat, în prezența pe caz a unor litigii evidente de ordin civil/de contencios administrativ, în baza legii care nu era în vigoare, cu încadrarea juridică camuflată și subiectivă a acțiunilor), tergiversarea urmăririi penale (lăsarea cauzelor în nelucrare, cu perioade extrem de îndelungate de timp (chiar mai mulți ani de zile), cu consecințe grave pentru administrarea probelor), menținerea pe dosare a calității de învinuit perioade excesive (chiar ani în șir), punerea neîntemeiată sub învinuire, inclusiv

urmată de clasarea procesului și încălcarea dreptului la un proces echitabil, efectuarea cu încălcări a măsurilor speciale (peste termenele admise de lege, vădit ilegal, în lipsă de temeiuri, utilizarea ilegală a rezultatelor măsurilor speciale de investigații în alte cauze, neinformarea persoanelor despre măsurile speciale efectuate), terminarea urmăririi penale care de fapt nu este completă, inclusiv neverificarea alegațiilor aduse de învinuit în apărarea sa, trimiterea în instanță a cauzelor care nu fac obiectul învinuirii, aprecierea incorectă a circumstanțelor cauzei, arestări ilegale, mimarea căutării persoanelor învinuite (materialele privind dispunerea efectuării investigațiilor în vederea căutării învinuiților au fost expediate subdiviziunii de căutare cu întârziere de la câteva luni până la câțiva ani), alte încălcări (lipsa hotărârii cu privire la noi fapte stabilite în cadrul cauzei, lipsa deciziei cu privire la bunurile/actele/corpurile delictate ridicate în cadrul cercetărilor, neinformarea persoanelor despre soluțiile adoptate în cauzele penale), precum și cazuri de pornire neîntemeiată a proceselor penale în privința judecătorilor.

La momentul controlului, privitor la respectarea prevederilor Regulamentului cu privire la asigurarea regimului secret în organele Procuraturii, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr.xxx din xx.xx.2011, printre altele a fost stabilit că [...].

În vederea evidenței măsurilor speciale de investigații autorizate, în Procuratura Anticorupție au fost întocmite registrele necesare pe domeniile de activitate. Totodată, ultimele însemnări cu privire la măsurile speciale de investigații autorizate de către judecătorul de instrucție/procuror au fost consemnate în anul 2014, din care cauză a fost imposibil de contrapus cu datele din raportul de activitate al procurorului Anticorupție, privind efectuarea controlului executării legilor de către organele care efectuează activitate specială de investigație, prezentat lunar în Secția controlul activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret.

La compartimentul evaluării modului de exercitare de către procuror și a calității controlului dosarelor speciale de căutare a învinuiților, inculpaților, condamnaților, de identificare a cadavrelor și a persoanelor cu identitate necunoscută s-a stabilit că, pe parcursul a x luni ale anului 2019, de către procurorii Procuraturii Anticorupție nu a fost verificat nici un dosar special.

S-au constatat cazuri când materialele privind dispunerea efectuării investigațiilor în vederea căutării învinuiților au fost expediate subdiviziunii de căutare cu întârziere de la câteva luni până la câțiva ani.

Asemenea întârzieri au ca rezultat evident posibilitatea făptuitorilor de a întreprinde pe parcursul acestor perioade mai multe măsuri în scopul de a nu mai putea fi găsite și trase la răspundere.

Activitatea de verificare pe segmentul judiciar s-a axat preponderent pe analiza materialelor dosarelor de control prezentate de Procuratura Anticorupție.

În cadrul controlului efectuat s-a constatat că dosarele de control supuse verificării, contrar indicației Procurorului General nr.xxxxxxx din data de xx.xx.2009, sunt întocmite superficial, nu conțin toate actele procedurale ce se impun, de asemenea, contrar prevederilor Ordinului Procurorului General nr.xxx din xx.xx.2018, în dosarele de control lipsesc materialele de pregătire a acuzatorilor de stat care au reprezentat în instanțele de judecată învinuirea în numele statului, inclusiv informația care ar atesta că acuzatorii de stat au făcut uz de prevederile art.325-326 din Codul de procedură penală.

La acest capitol este necesar de menționat și faptul că pe durata controlului au apărut

unele dificultăți privitor la remiterea în adresa Procuraturii Generale a tuturor dosarelor de control supuse verificării, constatându-se un decalaj între numărul dosarelor de control prezentate și cauzelor penale finalizate cu sentințe.

Instrumentarea unor cauze penale de către Procuratura Anticorupție conform competenței funcționale și prezentate publicului la etapa incipientă prin intermediul mass-media, prezumă rezonanța și complexitatea sporită a acestora, un volum foarte mare de probe, care impun multiple activități speciale de investigații, inclusiv cheltuieli, cât și prezența pe caz a persoanelor arestate și, respectiv, ar urma să se finalizeze cu pronunțarea unor sentințe de condamnare cu stabilirea unor pedepse proporționale faptelor comise și care ar produce efectul scontat atât asupra acestora, cât și asupra întregii societăți.

În urma controlului efectuat, se atestă cu totul o altă situație în cazul unor dosare penale care la faza inițială au fost mediatizate intens, cu enunțarea unor nume sonore sau sume de mijloace bănești impunătoare, rețineri de pretinse grupări criminale cu impact spectaculos asupra societății, ca ulterior să se tergiverseze în timp și în final să fie condamnată în cauză doar o persoană la pedeapsă non privativă de libertate, celelalte fiind scoase de sub urmărire penală sau fiindu-le incriminate alte infracțiuni de o categorie mai ușoară.

În cadrul controlului s-a atestat și o altă practică vicioasă privitor la instrumentarea cauzelor penale care constă în disjungerea consecutivă a cauzelor penale, cu pierderea în timp din rezonanța și actualitatea lor, a masei probatorii, cât și diminuării gravității faptelor incriminate prin segmentarea acestora, fapt ce duce la epuizarea temeiurilor deținerii în arest a persoanelor învinuite precum și încetarea de drept a măsurilor preventive aplicate, iar în anumite cazuri chiar scurgerea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Abordarea tendențioasă expusă supra a procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție în timp generează și epuizarea modalităților de identificare și recuperare a bunurilor infracționale, cât și atragerea la răspundere penală a complicilor infracțiunilor comise de inculpații vizați în cauzele penale respective. Inclusiv prin încheierea prematură a unor acorduri de recunoaștere a vinovăției, până la stabilirea tuturor circumstanțelor comiterii infracțiunii și persoanelor culpabile și deferirea fragmentată a cauzelor penale justiției pentru comiterea unor infracțiuni cu un grad prejudiciabil diminuat, se eludează răspunderea pentru comiterea unor infracțiuni mult mai grave săvârșite de către aceștia sau în complicitate cu alte persoane inclusiv cu implicarea persoanelor cu demnitate publică.

O modalitate de eludare de la răspundere penală a persoanelor culpabile, dezvoltată în cadrul Procuraturii Anticorupție se atestă prin tergiversarea intenționată a urmăririi penale, cât și a termenului de examinare a cauzelor penale, acțiuni contrare rigorilor art.20 din Codul de procedură penală și deferirea cauzelor penale instanțelor de judecată la scadența termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Astfel, în perioada supusă controlului, s-a constatat că din numărul total de xxx sentințe privind încetarea procesului penal în privința a xxx persoane, xx cauze penale în privința a xxx persoane au fost în temeiul art.60 din Codul penal ceea ce constituie o rată de xxx% dosare și xxx% persoane.

Este axiomatic faptul că acuzatorii de stat în procesul examinării cauzelor penale în instanțele de judecată urmează să manifeste un rol activ în vederea examinării și

administrării cât mai eficiente a probelor, cu depunerea tuturor diligențelor în scopul respectării echității sociale în termene cât mai restrânse, examinare ce să se definitiveze prin pronunțarea hotărârilor judecătorești legale și obiective, or, studierea dosarelor de control la cauzele penale finalizate cu adoptarea unei hotărâri în instanțele de judecată cu participarea acuzatorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție denotă existența unei alte practici, eronate și sistemice în activitatea acestora, atât în ce privește calificarea acțiunilor inculpaților, efectuarea unor acțiuni procesuale, cât și propunerea unor soluții instanțelor de judecată neproporționale faptelor comise de către aceștia, măsurilor preventive aplicate în așa mod nefiind atinse obiectivele pedepsei penale și, drept consecință, denigrată imaginea Procuraturii per ansamblu.

Starea de lucruri constatată denotă și atitudinea procurorului-șef față de obligațiunile de serviciu, cât și lipsa unui control efectiv asupra activității procurorilor din subordine, fapt ce și condiționează în mare parte admiterea de către ultimii a abaterilor stabilite.

În cadrul controlului efectuat au fost stabilite și cazuri ieșite din comun în ce privește rata persoanelor achitate per procuror, precum și atitudinea indiferentă a conducerii Procuraturii Anticorupție referitor la calitatea scăzută a urmăririi penale pe cauzele penale expediate în instanța de judecată și prestația insuficientă a procurorului pe aceste cauze penale.

Datele statistice indică la existența unei discrepanțe între pericolul social care-l reprezintă infracțiunile din domeniul corupției și pedepsele care au fost aplicate pe categoria dată de infracțiuni precum și o practică neuniformă referitor la aplicarea pedepselor penale în raport cu situația generală din Republica Moldova la capitolul dat.

În virtutea faptului că în Republica Moldova de-a lungul timpului au fost aprobate multiple strategii privind combaterea corupției, în acest sens fiind alocate mijloace financiare enorme, acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție eronat au orientat instanțele judecătorești solicitând aplicarea unor pedepse prea blânde, disproporționate faptelor săvârșite de către inculpați, faptul dat fiind contrar scopului pedepsei penale statuat la art.61 alin.(2) din Codul Penal, care stipulează: „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnați lor, cât și a altor persoane”.

Ca o concluzie asupra celor indicate, autorii sesizării menționează că prin activitatea Procuraturii Anticorupție care a rezultat încălcări flagrante ale drepturilor fundamentale ale omului, Republica Moldova a fost tratată de o bună parte a societății, unele organisme internaționale și parteneri de dezvoltare, într-o perioadă de mai mulți ani ca un stat polițienesc în care oamenii au trăit cu simțul fricii față de organele de drept apreciate ca inchizitorii și, în acest context, obiectivul de bază ce stă în prezent în fața Procuraturii este de a restabili simțul de siguranță al oamenilor și încrederea în justiție. În materialele cauzelor verificate lipsesc careva date care ar indica că procurorul -șef și, respectiv, procurorii-șefi adjuncți ai Procuraturii Anticorupție, în calitate de procurori ierarhic superiori, în corespundere cu prevederile Codului de procedură penală și actele instituționale, ar fi intervenit pentru asigurarea înlăturării omisiunilor organelor de urmărire penală și ale procurorilor, în multe cazuri chiar susținând fărădelegile admise de procurori prin susținerea deciziilor ilegale sau lipsa totală de reacție.

Astfel, XXXXXX, prin acțiunile sale în activitatea de procuror conducător în

realizarea urmăririi penale și actului de justiție, a încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, producând totodată atingere onoarei, imaginii Procuraturii, manifestate prin încălcarea prevederilor art.1 alin.(2), 10 alin.(1), 19 alin.(3), 20 alin.(1), 52 alin.(1), 53¹ alin.(2) și 254 alin.(1) din Codul de procedură penală.

În cadrul verificării materialelor prezentate pe această procedură, au fost examinate explicațiile prezentate de către XXXXXX, în coraport cu materialele acumulate și prezentate pe parcursul examinării de către Colegiul de Disciplină și Etică.

Astfel, prin explicațiile prezentate în cadrul examinării cauzei disciplinare XXXXXX, consideră că controlul activității Procuraturii Anticorupție pentru perioada xx.xx.2016-xx.xx.2019, referitor la eficiența managerială pe segmentul urmăririi penale și cel judiciar, este unul tendențios și părtinitor, având ca scop atentarea la independența procurorului și drept obiectiv înlăturarea managerilor Procuraturii Anticorupție de la conducerea subdiviziunii, instituirea unui management provizoriu, subordonat și loial, denigrarea imaginii Procuraturii Anticorupție și a procurorilor incoșozi, care au manifestat verticalitate de- a lungul timpului, inițierea procedurilor disciplinare care să prezinte un impediment în eventuala promovare a subiecților acestor proceduri în funcții de conducere și în organele de autoadministrare a procurorilor. Aceste concluzii sunt întemeiate pe următoarele argumente:

- în primul rând, nu a fost apreciată corect starea de fapt existentă în Procuratura Anticorupție în acea perioadă aferent condițiilor de muncă, personalului disponibil în coraport cu volumul de muncă, care a generat suprasolicitarea procurorilor, dar și volumul de muncă în coraport cu rezultatele activității, inclusiv prin analogie cu activitatea și managementul PCCOCS, care de la bun început (în xx.2019 — xx.2020) au fost calificate cu mare fast în conferințele de presă și briefingurile susținute de Procurorul General, la fel de defectuoase și prejudiciabile ca și în cazul Procuraturii Anticorupție, în timp ce managerii acestei procuraturi specializate au beneficiat de un tratament privilegiat și managementul lor nu a fost apreciat ca fapte ce constituie abateri disciplinare, în pofida numărului mare de dosare din gestiune, calificate de noua conducere a Procuraturii Generale ca fiind „dosare politice”, și a procedurilor disciplinare inițiate în privința procurorilor din subordine.

- În al doilea rând, nu s-a dat apreciere activității Procuraturii Anticorupție prin prisma obligației angajatorului de asigurare a disciplinei de muncă, reglementat de art.202 Codul muncii, potrivit căruia „Disciplina de muncă se asigură în unitate prin crearea de către angajator a condițiilor economice, sociale, juridice și organizatorice necesare prestării unei munci de înaltă productivitate”. Or, un control al activității unei subdiviziuni urmează să aibă ca scop în sine identificarea cauzelor și condițiilor care au generat deficiențe în activitate, și soluții pentru eradicarea lor. În caz contrar, un astfel de control și consecințele acestuia riscă să fie neînțelese de angajați și interpretate eronat.

- În această ordine de idei, nu s-au luat în calcul factorii obiectivi care au influențat și determinat activitatea Procuraturii Anticorupție, cum ar fi: rolul pasiv și tratament discriminatoriu al conducerii Procuraturii Generale și al CSP în politica de personal, inclusiv în comparație cu PCCOCS (funcții vacante în Procuratura Anticorupție, inclusiv de conducere, neexpuse la concurs ani la rând, state de personal acordate suplimentar PCCOCS cu un volum de activitate și rezultate mult mai modeste decât ale Procuraturii Anticorupție).

- Circumstanțe invocate la aprecierea acțiunilor procurorului XXXXXX drept pretinse abateri disciplinare, apreciate în xx.2020 în fața CSP de către însuși Procurorul General drept vulnerabilități, care justifică instituirea celei de-a 4 funcții de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție în aparatul central, ignorându-se faptul că în perioada de control nu erau completate nici măcar cele 3 funcții de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, iar volumul de activitate din acea perioadă era în mediu de circa 3 ori mai mare.

- Nu au fost analizate evaluările experților externi (inclusiv procurori practicieni) în cadrul proiectelor derulate în ultimii ani (TWINNING, CLEP), în care a fost supusă și analizată activitatea Procuraturii Anticorupție, cu formularea diverselor recomandări pentru fortificarea cu adevărat a capacităților și eficienței Procuraturii Anticorupție.

La etapa verificării sesizării au fost invocate următoarele:

„Pentru a da apreciere managementului anume al Procuraturii Anticorupție, care este unică în virtutea evoluției sale instituționale și specificului activității sale, urmează de avut o abordare complexă, începând de la:

- contextul în care s-a elaborat conceptul de reformare a organelor Procuraturii, participanții la elaborarea acestui concept, obiectivul și scopurile reformei.

- contextul în care s-au elaborat proiectele Legii cu privire la Procuratură și Legii cu privire la procuraturile specializate, în vigoare la moment, membrii grupului de lucru care au elaborat cele două proiecte și invitații care au participat la ședințele grupului de lucru.

- sarcina și rolul care au revenit procuraturilor specializate începând cu 01.08.2016, într-un moment de criză de imagine pentru sectorul justiției în general și pentru sistemul organelor Procuraturii în particular.

- situația în care s-a pomenit Procuratura Anticorupție după 01.08.2016 (a se vedea evoluția în Info-PG), comparativ chiar cu restul subdiviziunilor organelor Procuraturii și în special cu PCCOCS. Or, la xx.xx.2016 Procuratura Anticorupție practic nu a cedat nimic din competențele avute. Din contra la volumul de muncă existent, pe fonul unei scăderi în luna x.2016 a competenței Procuraturii Anticorupție la conducerea Urmăririi penale, în aceeași mărime a crescut numărul cauzelor pe segmentul exercitării Urmăririlor Penale, care pentru Procuratura Anticorupție, beneficiind de o creștere cu doar 30 % a numărului de procurori și fără alte resurse comparativ cu cele deținute de CNA, a însemnat o povară foarte mare. În același timp, în următoarele 6 luni CNA având un număr mai redus de dosare în gestiune, a recuperat din numărul de dosare transmise conform competenței Procuraturii Anticorupție prin inițierea de dosare noi, în timp ce Procuratura Anticorupție primea lunar zeci de dosare potrivit competenței din restul subdiviziunilor Procuraturii, astfel încât numărul de dosare pe segmentul exercitării crescuse de circa 6 ori comparativ cu situația la xx.xx.2016. Și asta în timp ce Procuratura Anticorupție a continuat să reprezinte învinuirea în toate cauzele pe care le avea în gestiunea sa pe rolul instanțelor de fond, la care s-au adăugat și competențele pentru reprezentarea învinuirii și în ordine de apel, fază judiciară pentru care s-a găsit oarecum o soluție provizorie la nivel instituțional în pofida obiectivului reformei.

- o cu totul altă situație era valabilă pentru PCCOCS, creată de la zero, cu o competență nouă, cu un specific și complexitate diferită comparativ cu noua competență a Procuraturii Anticorupție și fără o moștenire a unui volum enorm de activitate cum era cazul Procuraturii Anticorupție (în acest sens fiind relevante datele din Info-PG referitor la

rezultatele activității PCCOCS comparativ cu ale Procuraturii Anticorupție), situație de fapt în pofida căreia PCCOCS a beneficiat ulterior și de un tratament preferențial din partea conducerii Procuraturii Generale și a CSP prin creșterea statelor de personal cu 5 funcții de procuror.

- fluctuația de cadre, inclusiv în funcțiile de conducere, în cadrul Procuraturii Anticorupție în perioada 2016 - 2019, ba chiar și până în prezent, dar rolul și aportul CSP în soluționarea problemelor de acest gen.

- starea de fapt existentă în ce privește: personalul ce asistă procurorii Procuraturii Anticorupție, nivelul de profesionalism și experiența anterioară de muncă a consultanților, care au început a suplini funcțiile respective din Procuratura Anticorupție abia în 2017, necesitățile lor de instruire, frecvența și eficiența instruirii lor, la fel, migrația acestui personal în scurt timp ca rezultat al accederii unora la INJ, fie în funcții de procuror în procuraturile teritoriale sau al demisiei. Or, această sarcină nu poate fi pusă pe seama procurorilor;

- modul în care conducătorii-șefi ai Procuraturii Anticorupție în perioada 2016-2019, dar, pentru comparație, în mod obligatoriu și pentru perioada 2012-2015, au asigurat funcționalitatea subdiviziunii pe fiecare din domeniile de activitate și interacțiunea cu procuraturile teritoriale, PCCOCS și subdiviziunile Procuraturii Generale, sarcina de lucru al fiecăruia din conducători pentru fiecare perioadă de activitate și devierile de la cadrul legal și instituțional constatate în perioadele de referință de către subdiviziunile Procuraturii Generale;

- structura și organizarea Procuraturii Anticorupție, prevăzută de Regulamentul activitate al acesteia, care instituie în cadrul Procuraturii Anticorupție subdiviziuni teritoriale, conduse la fel de adjuncți ai procurorului-șef, ierarhic superiori procurorilor din subordine și responsabili de organizarea activității în oficiile teritoriale, respectiv eventuale omisiuni din partea acestora sau fapte ale procurorilor din subordine nu pot fi incriminate decât acestor adjuncți ai procurorului-șef, șefi ai oficiilor teritoriale.”

- Cu toate acestea, Inspecția Procurorilor a ignorat aceste circumstanțe, fără de verificarea și analiza acestora fiind imposibilă aprecierea justă și obiectivă a managementului Procuraturii Anticorupție.

În primul rând, sesizarea este semnată și înaintată de către adjuncții Procuraturii Generale, R. Popov și M. Roșioru, care nu sunt persoane împuternicite de a sesiza Inspecția Procurorilor. Or, aceștia nu intră în cercul subiecților de sesizare, prevăzut la pct.2.1 din Regulamentul privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-240/16 din 29.09.2016, potrivit căruia „2.1 Sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror poate fi înaintată de:

- a) orice persoană interesată;
- b) membrii Consiliului Superior al Procurorilor;
- d) membrii Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor în condițiile art.31 alin.(5) din Legea cu privire la Procuratură;
- e) Procurorul General;
- f) procurorii-șefi;
- g) Inspecția procurorilor, în urma controalelor efectuate.”

Mai mult ca atât, potrivit pct.3.4 din același Regulament, sesizarea cu privire la fapta

procurorului ce poate constitui abatere disciplinară urmează să conțină printre elementele de bază și următoarele: /.../ c) obiectul sesizării (descrierea circumstanțelor abaterii comise de către procuror, cu indicarea timpului și locului producerii evenimentului, dosarului / materialului/ petiției, în legătură cu derularea căreia se pretinde că s-a comis abaterea disciplinară, după caz, consecințele, prejudiciul material sau moral); d) probele care confirmă acuzațiile autorului sesizării în materie disciplinară; e) anexele la sesizare (copii de pe acte, fotografii, înregistrări audio / video etc); /.../.

Inspekția Procurorilor, în accepțiunea sa, că sesizarea ar fi fost depusă de persoane împuternicite, urma să verifice faptele invocate de preținșii autori ai sesizării, să stabilească ce acțiuni a comis sau a omis să comită procurorul XXXXXX, consecințele prejudiciabile, legătura causală între faptă și consecințe și culpa acestuia.

Verificarea sesizării de către Inspekția Procurorilor s-a limitat la anexarea la materialele procedurii a copiilor rapoartelor privind rezultatele verificării sesizărilor cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de procurorii în Procuratura Anticorupție: XXXXXX (2), XXXXXX (3), XXXXXX (2), XXXXXX (3), XXXXXX (3), XXXXXX (1), XXXXXX (1), XXXXXX (5), XXXXXX (1).

La cauza disciplinară nu sunt prezente mijloacele prin care au fost administrate materialele invocate în probarea pretinselor abateri disciplinare.

Inspekția Procurorilor a preluat constatările notei privind controlul activității Procuraturii Anticorupție, reflectate și în sesizarea semnată și înaintată de către adjuncții Procuraturii Generale, R. Popov și M. Roșioru.

Cu toate acestea, sesizarea și nota de control nu sunt acte ce constată abaterile disciplinare și culpa procurorului XXXXXX în comiterea pretinselor abateri disciplinare. Anume cele invocate în sesizare urmează să fie obiectul verificării de către Inspekția Procurorilor, ceea ce nu s-a realizat de fapt.

Astfel, Inspekția Procurorilor nu și-a exercitat obligațiile ce derivă din lit.lit. a) și b) pct.8.1 din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspekției procurorilor:

„a) să întreprindă toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de autorul sesizării și a stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare;

b) să respecte drepturile și obligațiile prevăzute de legislație, prezumția nevinovăției, precum și interesele legitime ale procurorului împotriva căruia a fost depusă sesizarea la etapa verificării, ale altor participanți;”

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspekției procurorilor, aprobat prin Ordinul Procuraturii Generale nr.xxx din xx.xx.2016, „7.6. Verificarea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc faptele imputate procurorului și consecințele acestora, circumstanțele în care acestea au fost comise, precum și orice alte informații concludente din care să se poată deduce existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.”

Registrele prevăzute pentru organizarea lucrărilor de secretariat secrete s-au păstrat la adjunctul procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, începând cu xx.xx.2014, fiind preluate odată cu demisia adjunctului procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, care fusese persoana desemnată responsabilă de asigurarea

regimului secret în Procuratura Anticorupție.

Astfel, în acest sens, de către procurorii-șefi ai Procuraturii Anticorupție au fost emise:

1. dispoziția nr.x din xx.xx.2015 cu privire la organizarea ținerii evidenței și dării de seamă privind activitatea specială de investigații și întocmirii raportului de activitate a procurorului anticorupție privind efectuarea controlului asupra executării legilor de către organele care exercită activitate specială de investigații, cu 4 tabele anexă ce reprezintă dările de seamă individuale lunare ale procurorului privind activitatea specială de investigații, în baza cărora se definitiva raportul de activitate a Procurorului Anticorupție privind efectuarea controlului executării legilor de către organele care efectuează activitatea specială de investigații.

2. ordinul nr.x din xx.xx.2017 privind modul de instituire și circulație a dosarelor de control și transmitere a cauzelor penale soluționate în cancelaria Procuraturii Anticorupție. Ordinul reglementează ordinea de instituire a dosarelor de control ale cauzelor penale și persoanele responsabile de completarea dosarului de control și verificarea plenitudinii acestuia.

În anul 2019 în Procuratura Anticorupție a fost instituit un mecanism de evidență în format EXCEL a tuturor demersurilor adresate judecătorului de instrucție (inclusiv autorizarea / prelungirea / confirmarea legalității MSI), care a fost folosit atât în scop statistic, cât și pentru asigurarea ținerii lucrărilor de secretariat pentru acest tip de corespondență.

Mai mult ca atât, raportul anual de activitate pentru 2019 al Procuraturii Anticorupție privind efectuarea controlului asupra executării legilor de către organele care exercită activitatea specială de investigații, întocmit de noul management instituit în Procuratura Anticorupție în decembrie 2019 a folosit datele statistice acumulate pe parcursul anului potrivit mecanismelor funcționale instituite în perioada 2015 -2019, fără a fi constatată denaturarea datelor statistice.

În urma examinării argumentelor invocate de către ex-procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Colegiul constată că Inspekția Procurorilor prin Decizia din 21.07.2020 nu a identificat:

-care este modul corespunzător de îndeplinire a obligațiilor de serviciu și care a fost necorespunderea admisă de către procurorul XXXXXX;

-care din pretinsele abateri disciplinare sunt grave și criteriile de apreciere a gravității

Rezultatele controlului sunt eronate și nu corespund stării de fapt, deoarece XXXXXX, în calitate de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, nu a fost admis la efectuarea acestuia. Nu i s-a solicitat prezentarea vreunei explicații, materialelor sau registrelor, pentru a demonstra că în Procuratura Anticorupție sunt respectate cerințele actelor departamentale cu privire la organizarea activității. Constatările din sesizare sunt total eronate și tendențioase, care urmăreau scopul înlăturării de la exercitarea atribuțiilor funcționale.

În calitate de dovezi că activitatea Procuraturii Anticorupție a fost una bună, sunt:

A. Rapoartele de activitate pentru anii 2016, 2017, 2018 și procesele-verbale cu privire la totalizarea activității Procuraturii Anticorupție pentru aceeași perioadă, care au fost prezentate Procurorului General XXXXXX, în funcție la acel moment, în ședințele anuale.

Concluziile din rapoartele pentru anii 2016, 2017 și 2018 indică la necesitatea creării

noilor subdiviziuni în cadrul Procuraturii Anticorupție, în conformitate cu art.2 alin.(3) și art.4 alin.(8) din Legea cu privire la procuraturile specializate, care ar fi permis îmbunătățirea activității Procuraturii Anticorupție. Aceste propuneri nu au fost implementate din anumite motive de către Procurorul General XXXXXX și excedau competența procurorului XXXXXX, în calitate de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție.

B. Procuratura Anticorupție se confrunta cu mai multe deficiențe, fapt despre care XXXXXX a fost nevoit să sesizeze atât Guvernul (scrisorile nr. xxxx din xx.xx.2019, nr. xxxx din xx.xx.2019 și nr. xxxx din xx.xx.2019), cât și Parlamentul Republicii Moldova (scrisorile nr. xxxx din xx.xx.2019 și nr. xxxxxx din xx.xx.2019).

În calitate de deficiențe au fost invocate: neimplementarea Legii cu privire la procuraturile specializate; volumul mare de lucru per procuror; funcții vacante, inclusiv adjuncți ai procurorului-șef și lipsa de personal.

Soluționarea acestor aspecte negative în activitatea procuraturii specializate depășea competența conducerii Procuraturii Anticorupție și, în consecință, exclude responsabilitatea.

C. În calitate de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX a obținut, în x.2019, calificativul „excelent” în urma evaluării ordinare de către Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Procurorilor, obținând 462 de puncte și o medie de 92,4 puncte. Evaluarea a inclus și perioada de activitate în Procuratura Anticorupție în anii 2016, 2017 și 2018. Faptul dat demonstrează că rezultatele controlului frontal din decembrie 2019 - ianuarie 2020, care au constatat deficiențe în activitatea Procuraturii Anticorupție, nu corespund realității și sunt nemotivate.

În cadrul Procuraturii Anticorupție au fost repartizate responsabilitățile adjuncților pe segmente de activitate privind exercitarea urmăririi penale, privind conducerea urmăririi penale, privind reprezentarea acuzării de stat în instanțele de judecată. Faptul dat denotă că Procuratura Anticorupție a fost condusă în comun cu adjuncții procurorului-șef. În perioada xx.xx-xx.xx.2019 procurorul XXXXXX nu s-a aflat la conducerea Procuraturii Anticorupție din considerentul conflictului apărut cu Procurorul General la acel moment, XXXXXX.

În sesizarea cu privire la tragerea la răspundere disciplinară nu este menționat acest aspect și nu a fost luat în calcul nici de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor. Deficiențe constatate în aceste 5 luni de zile, în care procurorul XXXXXX nu a activat în cadrul Procuraturii Anticorupție, nu îi pot fi imputate.

Constatările din sesizare referitor la „lipsa practic totală a evidenței activităților de bază” sunt total eronate, deoarece în organele Procuraturii a fost implementat sistemul electronic de evidență: „E-dosar”, ceea ce face inutilă ducerea registrelor de evidență în formă scrisă manual, iar actele normative la acest capitol pot fi catalogate ca căzute în desuetudine.

De asemenea, absurditatea celor invocate în sesizare se demonstrează prin scrisoarea nr. xxxx din xx.xx.2019 prin care a fost prezentată Procurorului General, XXXXXX, lista dosarelor penale atât în exercitare, cât și în conducere procurorilor în Procuratura Anticorupție. Or, aceasta ar fi imposibil dacă în Procuratura Anticorupție nu a existat nicio evidență, cum pretind autorii sesizării.

Un semnatar al sesizării - Popov Ruslan, adjunct al Procurorului General, s-a aflat în conflict de interese, fapt demonstrat de declarațiile acestuia pentru publicația [...].

În acest articol Popov declară următoarele [...].

Aceste circumstanțe, în coraport cu motivația sumară și neclară din sesizare, denotă o bănuială rezonabilă privind lipsa imparțialității și obiectivității în acțiunile lui Popov Ruslan la întocmirea acestei sesizări, precum și acționarea în conflict direct de interese.

Curtea Europeană pentru Drepturile omului, în cauza Oleksandr Volkov împotriva Ucrainei, pct.104 și pct.106, menționează:

„De regulă, imparțialitatea denotă lipsa preferințelor sau a favorizării. Conform jurisprudenței constante a Curții, existența imparțialității în sensul art.6 §1, trebuie să se stabilească în funcție de: (i) un test subiectiv, în cadrul căruia trebuie să se țină seama de convingerile personale și comportamentul unui anumit judecător - cu alte cuvinte, dacă judecătorul a dat dovadă de preferințe personale sau părtinire într-o cauză; și (ii) un test obiectiv, în cadrul căruia se stabilește dacă instanța în sine și, printre alte aspecte, componența acesteia, au oferit garanții suficiente pentru excluderea oricărui dubiu legitim în legătură cu imparțialitatea acesteia (a se vedea, între altele, Fey împotriva Austriei, 24 februarie 1993, seria A nr.255, pct.28 și 30, și Wettstein împotriva Elveției, nr.33958/96, pct.42, CEDO 2000-XII).

În această privință, chiar și aparențele pot avea o anumită importanță sau, cu alte cuvinte, „nu trebuie doar să se facă dreptate, ci trebuie să se vadă că se face dreptate”. Este în joc încrederea pe care instanțele dintr-o societate democratică trebuie să o inspire publicului (a se vedea De Cubber împotriva Belgiei, 26 octombrie 1984, pct.26, seria A nr.86).

În cele din urmă, conceptele de independență și imparțialitate obiectivă sunt strâns legate și, în funcție de circumstanțe, poate fi necesar să fie examinate împreună (a se vedea Sacilor-Lormines împotriva Franței, nr.65411/01, pct.62, CEDO 2006-XIII). Având în vedere faptele din prezenta cauză, Curtea consideră că este adecvat să examineze împreună aspectele independenței și imparțialității”.

Conform jurisprudenței Curții, chiar și în cazul în care un organism de reglementare, care examinează litigii legate de „drepturi și obligații civile”, nu respectă art.6 §1 într-o anumită privință, nu se poate constata nici o încălcare a Convenției dacă procedura desfășurată în fața organismului respectiv „face obiectul unei reexaminări ulterioare efectuate de un organism judiciar care are jurisdicție deplină și furnizează într-adevăr garanțiile prevăzute la art.6 § 1 (a se vedea Albert și Le Compte împotriva Belgiei, citată anterior, pct.29, și Tsfayo împotriva Regatului Unit, nr.60860/00, pct.42, 14 noiembrie 2006).

În această cauză, Curtea a hotărât că autoritățile interne nu au asigurat examinarea independentă și imparțială a cauzei reclamantului și reexaminarea ulterioară a cauzei sale nu a remediat aceste aspecte. Prin urmare, a fost încălcat art 6 §1 din Convenție în această privință.

De asemenea, în cauza Camelia Bogdan împotriva României, pct.70, Curtea a considerat că garanțiile art.6 §1 din Convenție aplicabile procedurii disciplinare principale se aplică și suspendării temporare din funcție a reclamantei (a se vedea cauza Paluda, pct.33-34).

În concluzie, factorii de decizie implicați în procesul de tragere la răspundere

disciplinară a subsemnatului nu au fost independenți și imparțiali, fapt ce duce la nulitatea concluziilor formulate și actelor întocmite.

Astfel, referitor la latura obiectivă a abaterii disciplinare reținute în privința XXXXXX, Colegiul apreciază că aceasta nu reprezintă încălcare de către numit a standardelor de conduită impuse procurorului de dispozițiile art.38 lit.a) și lit.e) din Legea cu privire la Procuratură N.3 din 25.02.2016.

La aprecierea abaterii disciplinare, Colegiul ia în considerație împrejurările, gravitatea concretă, consecința faptelor săvârșite de procurorul XXXXXX, atitudinea față de evenimentele petrecute, atât pe parcursul verificării sesizării, cât și în cadrul examinării cazului de către Colegiu.

Analizând probele administrate, audiind reprezentantul Inspecției Procurorilor a Procuraturii generale, Nicolae Tricolici și ex-procurorul XXXXXX, Colegiul constată că procedura disciplinară este neîntemeiată, sub aspectul comiterii de către ex-procurorul XXXXXX a abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) și lit.e) din legea cu privire la Procuratură.

La xx.xx.2020, la Inspecția procurorilor a Procuraturii Generale a fost înregistrată, conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare ale Inspecției Procurorilor, sesizarea Adjunctului Procurorului General, Ruslan Popov, care a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, admiterea încălcărilor grave de lege și atitudinea nedemnă care aduce atingere onoarei, integrității, probității profesionale, prestigiului Procuraturii și care încalcă Codul de etică a procurorilor, constatate în activitatea lui.

Conform materialelor sesizării, la xx.xx.2020, Procuratura Generală a deferit justiției cauza penală nr.XXXXXX în privința învinutului XXXXXX, procuror-șef al Procuraturii Anticorupție pentru săvârșirea unui cumul real de 3 infracțiuni - abuz în serviciu, falsul în acte publice și amestecul în urmărirea penală, prevăzute de art.303 alin.(3), art.327 alin.(2) lit.b) și b¹) și art.332 alin.(2) lit.b) din Codul Penal, pentru faptul [...].

Conform concluziei Adjunctului Procurorului General, Ruslan Popov, s-a acționat prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, cu admiterea încălcărilor grave de lege și atitudinea nedemnă care aduc atingere onoarei, integrității, probității profesionale, prestigiului Procuraturii și care încalcă Codul de etică a procurorilor, în temeiul prevederilor art.43 din Legea nr,3/2016 cu privire la Procuratură, încălcările menționate, admise de procurorul XXXXXX, pot constitui abateri disciplinare și urmează a fi verificate în cadrul unei proceduri disciplinare.

Fiind audiat, procurorul XXXXXX nu a recunoscut admiterea cărorva încălcări în exercițiul funcției din cele descrise în sesizare.

Conținutul sesizării este transcris din rechizitoriul, întocmit în cauza penală menționată supra. La moment, cauza penală este examinată de un complet de judecată din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXX.

Procedura disciplinară este pornită pe aceleași fapte pentru care este urmărit penal procurorul XXXXXX, fără a fi făcută o delimitare între fapte ce constituie abateri disciplinare și fapte ce constituie infracțiuni.

Vinovăția procurorului XXXXXX în cadrul cauzei penale, descrisă de către adjunctul Procurorului General, Popov Ruslan (în funcție la acel moment), nu este constatată, fapt

ce denotă că concluziile acestuia sunt nefondate.

Mai mult, cauza penală conține probe falsificate și obținute prin constrângerea martorilor de către procurorii XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX.

În calitate de exemple pot fi menționate următoarele:

-raportul de expertiză nr. XXXXXX din xx.xx.2020, privind expertiza [...].

-procesul-verbal de audiere a expertului din xx.xx.2020, potrivit căruia [...].

-procesul-verbal de ridicare a XXXXXX din xx.xx.2019, potrivit căruia rezultă [...].

Semnatar al sesizării este Popov Ruslan, adjunct al Procurorului General la acel moment, asupra căruia există suspiciuni de părtinire în privința procurorului XXXXXX (declarațiile lui Popov Ruslan din articolul: [...], fapt care grav afectează legalitatea procedurii disciplinare propriu-zise.

Sesizarea lui Popov conține afirmații precum că procurorul XXXXXX a acționat cu scopul de a-l proteja pe XXXXXX și alte persoane, prin evitarea implicării lor procesuale în calitate de bănuiți în urmărirea penală pe cauzele nr. XXXXXX, nr. XXXXXX și nr. XXXXXX.’

Urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost pornită peste doi ani de la pornirea urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXXX. Or, este alogic a considera că cauza penală nr. XXXXXX a fost pornită pentru a periclita buna desfășurare a urmăririi penale într-o cauză penală din viitor nr. XXXXXX.

Procedura disciplinară a fost inițiată contrar art.34 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură, potrivit căruia, concomitent cu pornirea urmăririi penale, Procurorul General sesizează Consiliul Superior al Procurorilor în vederea începerii procedurii disciplinare.

Urmărirea penală în cauza penală nr. XXXXXX a fost inițiată la xx.xx.2019, iar sesizarea cu privire la fapta ce constituie abatere disciplinară a fost înregistrată la Inspekția procurorilor la xx.xx.2020.

Sesizarea cu privire la fapta disciplinară este contrară art.44 alin.(3) din Legea cu privire la Procuratură care prevede că „se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sunt invocate fapte ce nu fac referință la abateri disciplinare, a expirat termenul de prescripție prevăzut la art.40 alin.(1) sau (2), precum și sesizarea depusă în mod repetat fără a aduce noi probe”.

Conform art.40 alin.(2) din Legea cu privire la Procuratură, „în cazul comiterii unei abateri disciplinare în activitatea procesuală, termenul de tragere la răspundere disciplinară este de 3 ani de la data comiterii abaterii respective”.

În sesizare sunt descrise fapte avute loc în lunile x.2016 – x.2017, ceea ce denotă că termenul de 3 ani a expirat în perioada x.2019 – x.2020.

Aceste circumstanțe: pornirea tardivă a procedurii disciplinare contrar art.34 alin.(4) din legea cu privire la Procuratură, expirarea termenului de prescripție, sesizarea nu conține fapte ce fac referință la abateri disciplinare, transcrierea ordonanței de învinuire din cauza penală nr. XXXXXX, existența suspiciunii de părtinire în cazul autorului sesizării, denotă caracterul tendențios, neobiectiv, în scop de hărțuire și tratamentul represiv a procurorului XXXXXX din partea conducerii Procuraturii Generale la acel moment.

În urma examinării argumentelor invocate de către ex-procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, Colegiul de Disciplină și Etică constată că ele urmează a fi apreciate, deoarece în cadrul verificării nu au fost stabilite încălcări în exercițiul funcției

de Procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție. Colegiul de Disciplină și Etică subliniază că, pentru a reține în sarcina procurorului săvârșirea abaterii disciplinare, urmează de stabilit dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile procurorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia: latura obiectivă și subiectivă, în lipsa unuia din aceste elemente abaterea disciplinară nu există și în aceste condiții nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a procurorului.

Astfel, referitor la latura obiectivă a abaterii disciplinare reținute în privința procurorului XXXXXX, Colegiul apreciază că aceasta nu reprezintă încălcare de către numit a standardelor de conduită impuse procurorului de dispozițiile art.38 lit.a), e), f) din Legea cu privire la procuratură N.3 din 25.02.2016.

La aprecierea abaterii disciplinare, Colegiul ia în considerare împrejurările, gravitatea concretă, consecința faptelor săvârșite de procurorul XXXXXX, atitudinea față de evenimentele petrecute, atât pe parcursul verificării sesizării, cât și în cadrul examinării de către Colegiu.

Pornirea tardivă a procedurii disciplinare contrar art.34 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură, sesizarea nu conține fapte ce fac referință la abateri disciplinare, transcrierea ordonanței de învinuire din cauza penală nr. XXXXXX, existența suspiciunii de părtinire în cazul autorului sesizării, denotă lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

Analizând probele administrate, audiind reprezentantul Inspecției Procurorilor Nicolae Tricolici și ex-procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, Colegiul constată că procedura disciplinară în temeiul Deciziei din xx.xx.2020 la sesizarea Adjunctului Procurorului General, Ruslan Popov, din xx.xx.2020 este neîntemeiată, sub aspectul comiterii de către ex-procurorul-șef al Procuraturii anticorupție, XXXXXX, a abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a), e) și f) din Legea cu privire la procuratură.

La xx.xx.2021, la Inspecția Procurorilor a Procuraturii Generale a fost înregistrată, conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare ale Inspecției procurorilor, sesizarea procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, XXXXXX, care a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX și ex-procurorului în aceeași procuratură, XXXXXX, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și admiterea încălcărilor grave de lege în cadrul pornirii și instrumentării cauzelor penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX.

Sesizarea în cauză a fost verificată de către Inspecția procurorilor separat în privința fiecărui procuror în parte, ținând cont de responsabilitățile sale conform obligațiilor de serviciu.

Comiterea abaterilor disciplinare de către procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, suspendat, XXXXXX, se confirmă prin materialele sesizării: [...].

Prin explicațiile prezentate în cadrul examinării cauzei disciplinare la sesizarea procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, XXXXXX, ex-procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, a menționat că:

Temei pentru inițierea acestei proceduri disciplinare au servit materialele cauzei penale nr. XXXXXX (dosarul XXXXXX), pe care urmărirea penală a fost pornită la xx.xx.2020 în baza art.42 alin.(3), 328 alin.(3) lit.b); art.42 alin.(3), 332 alin.(2) lit.b); 42

alin.(3), 308 alin.(1); 42 alin.(3); 306 alin.(2) lit.a) Cod Penal.

La xx.xx.2021 în cauza penală nr. XXXXXX (dosarul XXXXXX) XXXXXX a fost pus sub învinuire în baza articolelor precitate.

Sesizarea cu privire la fapta disciplinară este vădit neîntemeiată conform art.44 alin.(3) din Legea cu privire la Procuratură, deoarece nu conține fapte ce fac referință la abateri disciplinare.

Procedura disciplinară este pornită pe aceleași circumstanțe pentru care procurorul XXXXXX este urmărit penal fără a fi făcută o delimitare între fapte ce constituie abateri disciplinare și fapte ce constituie infracțiuni.

Mai mult, procedura disciplinară a fost pornită pentru hărțuire și tratament represiv în privința procurorului XXXXXX, deoarece anterior au fost constatate temeuri de încetare a procedurilor disciplinare în privința acelorași circumstanțe:

-decizia din xx.xx.2019 a inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale, Vasile Godoroja, la sesizarea lui XXXXXX, prin care a fost încetată procedura disciplinară din lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

-decizia din xx.xx.2020 a inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale, Nicolae Tricolici, la sesizarea procurorului XXXXXX, prin care a fost încetată procedura disciplinară în privința procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, din lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

Procurorul General, XXXXXX, la rândul său se face vinovat de încălcarea principiului prezumției nevinovăției, imixtiunii în mersul urmăririi penale, deoarece la xx.xx.2019 (urmărirea penală în dosarul XXXXXX a fost pornită la xx.xx.2020), în cadrul emisiunii de la postul privat XXXXXX, ce poate fi vizionat la adresa web: [...], începând cu min.x, a declarat că [...].

Prin aceste declarații, care nu corespund adevărului, Procurorul General, XXXXXX, a încălcat grav dreptul la un proces echitabil prevăzut de art.6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului (în continuare CEDO) și principiul nevinovăției, consacrat în art.21 din Constituția Republicii Moldova.

În acest context sunt relevante cazurile:

-Khuzhin și alții contra Rusiei (paragrafele 95 și 96), unde a fost constatată încălcarea art.6 din CEDO atunci când un oficial aduce acuzații nefondate persoanei bănuite.

-Allenet de Ribemont contra Franței, în care a fost constatată violarea art.6 din CEDO, deoarece persoana reținută a fost declarată ca vinovată de către înalți funcționari ai poliției în timpul unei conferințe de presă.

Prezenta procedură disciplinară are la baza sa materialele unei cauze penale pe care ordonanța de pornire a urmăririi penale din xx.xx.2020 în cauza penală nr. XXXXXX a procurorului în PCCOCS, XXXXXX, a fost anulată prin încheierea judecătorului de instrucție XXXXXX din xx.xx.2021.

De asemenea, ordonanța de începere a urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX din xx.xx.2020, în baza art.328 alin.(3) lit.d) din Codul Penal, este pornită contrar prevederilor Hotărârii Curții Constituționale nr.22 din 01.10.2018, deoarece acest articol este declarat neconstituțional.

Legalitatea acțiunilor procurorului XXXXXX și lipsa faptei ce constituie abatere disciplinară se confirmă prin următoarele:

-ordonanța privind stabilirea competenței din xx.xx.2019, semnată de către

Procurorul General Eduard Harunjen, prin care urmărirea penală în cauza penală nr. XXXXXX a fost dispusă Procuraturii Anticorupție. Acest fapt denotă că Procurorul General Eduard Harunjen a verificat legalitatea pornirii urmăririi penale în cauza XXXXXX și a acceptat stabilirea competenței Procuraturii Anticorupție pentru efectuarea urmăririi penale în continuare.

-scrisoarea nr.xxx din xx.xx.2019, semnată de către procurorul, adjunct- interimar al Procurorului Anticorupție XXXXXX, către secția Asistență juridică internațională, potrivit căreia rezultă [...].

În urma examinării argumentelor invocate de către ex-procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Colegiul constată că Inspekția Procurorilor nu a identificat care este modul corespunzător de îndeplinire a obligațiilor de serviciu și care din pretinsele abateri disciplinare sunt grave.

În urma examinării prezentei proceduri disciplinare, Colegiul de disciplină și Etică constată că argumentele invocate de către procurorul XXXXXX urmează a fi apreciate, deoarece prin Decizia Inspekției procurorilor a Procuraturii Generale din 06 aprilie 2020, a inspectorului Nicolae Tricolici la sesizarea procurorului delegat în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, XXXXXX, procedura disciplinară în privința procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, suspendat la acel moment, a fost încetată din motivul că nu au fost identificate temeuri de tragere la răspundere disciplinară. Colegiul de Disciplină și Etică subliniază că, pentru a reține în sarcina procurorului săvârșirea abaterii disciplinare, urmează de stabilit dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile procurorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia: latura obiectivă și subiectivă, în lipsa unuia din aceste elemente, abaterea disciplinară nu există și în aceste condiții nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a procurorului.

Astfel, referitor la latura obiectivă a abaterii disciplinare reținute în privința ex-procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, Colegiul apreciază că aceasta nu reprezintă încălcare de către numit a standardelor de conduită impuse procurorului de dispozițiile art.38 lit.a) și e) din Legea cu privire la Procuratură.

Conform sesizării, procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, suspendat, XXXXXX, participând la emisiunile televizate XXXXXX din xx.xx și xx.xx.2020 de la XXXXXX, din xx.xx.2020, XXXXXX din xx.xx.2019, interviurile oferite în exclusivitate pentru site-ul XXXXXX, publicat pe xx.xx.2020, site-ului XXXXXX ș.a., a încălcat normele Codului de etică a procurorilor.

Astfel, acțiunile procurorului, suspendat, XXXXXX, în cadrul discursurilor la mai multe emisiuni televizate, așa ca: [...], se manifestă prin încălcarea pct.4.3. și 8 ale Regulamentului cu privire la evidența cazurilor de influență necorespunzătoare, principiului supremației legii, prevăzut în pct.6.1.1, 6.1.2, 6.1.3, 6.2.6, 6.2.7, 6.3.5 și 6.6.2 din Codul de etică al procurorilor, prin ce a atins onoarea, imaginea și prestigiul Procuraturii, ce constituie abatere disciplinară, prevăzută în art.38 lit.f) din Legea cu privire la Procuratură, atitudinea nedemnă, manifestării care aduc atingere onoarei, integrității, probității profesionale, prestigiului Procuraturii sau care încalcă Codul de etică a procurorilor.

La xx.xx.2020 Inspekția procurorilor a Procuraturii Generale a înregistrat, conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare ale

Inspecției procurorilor, sesizarea cu privire la încălcarea eticii de procuror de către procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, suspendat, XXXXXX, în cadrul emisiunii televizate XXXXXX din xx.xx.2020 de la XXXXXX.

Conform materialelor sesizării, în cadrul emisiunii XXXXXX, ediția din xx.xx.2020, de la postul de televiziune XXXXXX, procurorul XXXXXX, a declarat, că Procuratura Anticorupție din anul 2019 instrumentează o cauză penală în care urmărirea penală a fost pornită pe faptul [...].

Procurorul XXXXXX a mai declarat că, [...].

Prin acțiunile sale procurorul suspendat, XXXXXX a încălcat art.15 alin.(2), lit.d) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, care prevede că procurorul nu are dreptul să facă declarații publice la cauze pe care nu le instrumentează sau cu privire la cauze pe care le gestionează, dacă acest lucru ar putea încălca prezumția nevinovăției. Dreptul la viața privată al oricărei persoane sau ar putea afecta urmărirea penală; pct.6.6.2 și pct.6.6.4 ale principiului colegialității din Codul de etică al procurorilor, potrivit căruia procurorul urmează să se abțină de la comentarii publice privind activitatea altor procurori, să nu facă declarații ofensatoare sau denigratoare și să nu admită discriminarea profesională și să manifeste respect și politețe în raportul cu subordonare ierarhică superioară și viceversa; pct.6.6.3, pct.6.6,4 și pct.6.6.5 ale principiului transparenței potrivit cărora procurorii trebuie în comunicarea cu mass- media să rămână imparțiali, astfel încât să nu influențeze pe nimeni într-un fel nepotrivit sau să aducă critici personale; să țină cont în comunicarea cu mass-media de prezumția nevinovăției, dreptul de viață privată și demnitate, dreptul la informare și libertatea presei, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, integritate, eficiența și confidențialitatea investigațiilor; pct.6.7.3 al principiului confidențialității care prevede că procurorul este obligat să nu facă publice informațiile care pot prejudicia activitatea Procuraturii, a altor organe de drept, a instituțiilor publice și companiilor private și pct.6.8.2 al principiului corectitudinii care stipulează că procurorul trebuie să se comporte întotdeauna în mod onorabil și demn, respectând regulile de conduită generale echitabile.

Prin explicațiile depuse, ex-procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX a menționat că:

Deciziile cu privire la abaterile disciplinare din xx.xx.2020 și xx.xx.2020 se referă la pretinse încălcări ale Legii cu privire la Procuratură și Codului de etică a procurorilor, ca rezultat al declarațiilor publice făcute de către procurorul XXXXXX la diferite emisiuni televizate sau portaluri de știri on-line.

Procedurile disciplinare sunt intentate abuziv în scopul persecutării procurorului XXXXXX pentru opiniile critice aduse activității procuraturii și, în special Procurorului General Stoianoglo Alexandr și adjunctului acestuia, Popov Ruslan.

Comunicarea procurorului XXXXXX cu mass-media a fost imparțială. El consideră că a ținut cont în comunicare de principiul prezumției nevinovăției, respectarea dreptului la viață privată și demnitate a persoanelor.

Totodată, ceea ce procurorul XXXXXX a relatat publicului este de o importanță majoră, se încadrează în libertatea de exprimare, garantată de art.10 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și este necesară într-o societate democratică.

Din deciziile inspectorilor din cadrul Inspecției procurorilor nu este clar care anume

afirmații ale procurorului XXXXXX au fost atât de grave să aducă atingerea drepturilor și libertăților persoanelor sau prestigiului Procuraturii. Or, inspectorii au făcut o radiografie a evenimentelor din cadrul emisiunilor televizate, dar nu au identificat care afirmații, alegații sau acțiuni ale procurorului XXXXXX contravin prevederilor legii.

Inspectorii nu au adus careva probe că documentele prezentate în cadrul emisiunii sunt de la XXXXXX, aspect care denotă superficialitatea examinării sesizării cu privire la pretinsa faptă disciplinară.

Sesizarea cu privire la fapta disciplinară este vădit neîntemeiată conform art.44 alin.(3) din Legea cu privire la Procuratură, ***deoarece nu conține fapte ce fac referință la abateri disciplinare.***

În acest sens, procurorul XXXXXX menționează despre existența jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, care permite a constata lipsa abaterii disciplinare în prezenta procedură din considerentul că ingerința este disproporționată față de scopul urmărit și nu este „necesară într-o societate democratică”.

În cauza Guja împotriva Moldovei din 12.02.2008, Curtea a constatat violarea art.10 din Convenție - libertatea de exprimare și, inter alia, a menționat:

„Curtea reiterează că protecția garantată de articolul 10 se extinde asupra locului de muncă în general și asupra funcționarilor publici în special (a se vedea Vogt v.Germany, hotărâre din 26 septembrie 1995, Seria A nr.323, §53; Wille v.Liechtenstein (GC), nr.28396/95, §41, ECHR 1999-VII; Ahmed and Others v. the United Kingdom, hotărâre din 2 septembrie 1998, Reports of Judgements and Decisions 1998-VI, §56; și Fuentes Bobo v. Spain, nr.39293/98, §38, 29 februarie 2000).

Totuși, Curtea consideră că interesul public de a fi dezvăluite informații despre presiuni necorespunzătoare și ilegalități în cadrul procuraturii este atât de important într-o societate democratică, încât el a prevalat asupra interesului de a menține încrederea publică în Procuratura Generală. În acest context, ea reiterează că discuțiile deschise a tematicilor de îngrijorare publică sunt esențiale pentru democrație și trebuie acordată o mare importanță faptului de a nu descuraja persoanele de a vocifera opiniile lor cu privire la astfel de chestiuni (a se vedea Barford v.Denmark, hotărâre din 22 februarie 1989, Seria A,nr.149, §29).

Fiind conștientă de importanța dreptului la libertatea de exprimare a chestiunilor de interes general, a dreptului funcționarilor publici și a altor angajați de a raporta comportamentul ilegal și infracțiunile de la locul lor de muncă, obligațiile și responsabilitățile angajaților față de angajatorii lor și dreptul angajatorilor de a administra personalul lor și analizând alte interese diferite implicate în această cauză, Curtea ajunge la concluzia că ingerința în dreptul reclamantului la libertatea de exprimare, în special în dreptul său de a comunica informații, nu a fost „necesară într-o societate democratică”.

În cauza Bisc împotriva României din 11.12.2018 Curtea a constatat violarea art.10 din Convenție - libertatea de exprimare din motiv că ingerința a fost disproporționată față de scopul urmărit și nu a fost „necesară într-o societate democratică” și, inter alia, a menționat:

„Potrivit jurisprudenței constante a Curții, există posibilități reduse în temeiul art.10 §2 din Convenție, de a aduce restricții dezbaterii chestiunilor de interes public. Marja de apreciere a statelor este astfel redusă în cazul în care este în discuție o dezbatere a unei chestiuni de interes public (a se vedea Satakunnan Markkinaporssi Oy și Satamedia Oy,

citată anterior, pct.167, precum și cauzele la care se face trimitere în aceasta).

În acest sens, Curtea a hotărât deja că publicul are interesul legitim să fie informat asupra proceselor penale în curs, precum și că observațiile privind funcționarea sistemului judiciar constituie o chestiune de interes public (a se vedea Morice împotriva Franței (MC), nr.29369/10, pct.152, CEDO 2015)”.
Analizând probele administrate, audiind reprezentantul Inspecției Procurorilor, Nicolae Tricolici și ex-procurorul XXXXXX, constată că procedurile disciplinare sunt neîntemeiate, sub aspectul comiterii de către procurorul XXXXXX, a abaterii disciplinare, prevăzute de art.38 lit.f) din Legea cu privire la Procuratură.

Reieșind din materialele administrate și explicațiile prezentate, necesită a fi subliniat faptul că Colegiul verifică și se expune asupra modului în care decide procurorul să acționeze într-o speță concretă și corespunderea acestui mod - legilor și actelor normative în vigoare, ce reglementează conduita profesională a procurorului. Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, au stabilit unanim că abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare cu vinovăție a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă.

În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specială și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Colegiul constată că în cazul prezentat, materialul probator administrat în procesul examinării procedurii disciplinare în privința ex-procurorului XXXXXX de către Colegiu, denotă cu certitudine lipsa elementelor abaterilor disciplinare.

Pe parcursul activității în organele Procuraturii XXXXXX a fost încurajat în serviciu de 8 ori, sancțiuni disciplinare nu au fost aplicate.

Procurorul XXXXXX activează în organele Procuraturii din anul 2002, fiind numit prin Ordinul Procurorului General nr.xxxx din xx.xx.2002.

Din anul 2004 și până în 2016 a deținut mai multe funcții în Procuratura Anticorupție și Procuratura Generală.

Prin Ordinul Procurorului General nr.xxx din xx.xx.2016, XXXXXX a fost numit în funcția de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, pentru un mandat de x ani. Prin Ordinul Procurorului General nr.xxx din xx.xx.2020 a fost suspendat din funcția de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție. Prin Ordinul Procurorului General nr.xxx din xx.xx.2021 a fost încetat raportul de serviciu cu procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX.

Având în vedere cele expuse, Colegiul ajunge la concluzia că în faptele comise de ex-procurorul XXXXXX, nu sunt confirmate acțiuni intenționate ce ar constitui abateri disciplinare.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.50, 51 alin.(1) lit.d), art.84, 85 ale Legii cu privire la Procuratură din 25.02.2016, Colegiul de Disciplină și Etică

HOTĂRĂȘTE

1. A înceta procedurile disciplinare în privința ex-procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, în legătură cu lipsa abaterilor disciplinare.

2. Hotărârea poate fi contestată în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării prin intermediul Colegiului la Consiliul Superior al Procurorilor.

Președintele Colegiului : Vladislav Guțan _____ semnat _____

Membrii Colegiului :

Marcel Cimbir	_____ semnat
Victor Comerzan	_____ semnat _____
Alexandru Lozan	_____ abținut _____
Elena Cazacov	_____ abținut _____
Oleg Televca	_____ semnat _____
Pavel Țurcan	_____ semnat _____